

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/34005 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 26 februari 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 februari 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen daarvan geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 maart 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

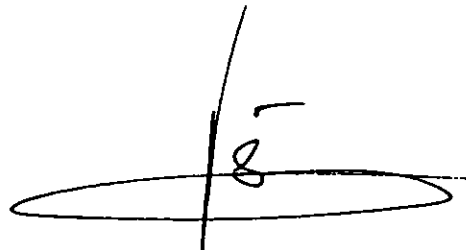
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 september 2008

218-588.

Verzonden: 19 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line, a horizontal line, and a stylized 'V' shape.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

SBR. VREEMDELING ZKN
Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
meervoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
J° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/34005

V-nr. :

Inzake : geboren op van Iraakse nationaliteit, alias
geboren op van Iraakse nationaliteit, verblijvende in
Detentiecentrum Zeist te Soesterberg, elser,
gemachtigde: mr. M. Spanens, advocaat te Amsterdam.

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. M.M. van Asperen, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

1. Op 27 augustus 2007 heeft elser een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel. Bij besluit van 1 september 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Op 1 september 2007 heeft elser hiertegen beroep ingesteld. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht uitzetting van elser achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist. Bij uitspraak van 21 september 2007 (AWB 07/34006) heeft deze rechtbank en zittingsplaats het verzoek om een voorlopige voorziening toegewezen.

2. Op 21 november 2007 is dit beroep samen met het beroep inzake de heer H.A. Abdulgafar (AWB 07/38065) ter zitting behandeld. Elser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

1. Op 21 september 2003 heeft elser een eerste asielaanvraag ingediend. Aangezien hij vervolgens op 25 juni 2004 met onbekende bestemming is vertrokken, is de aanvraag op 22 maart 2005 buiten behandeling gesteld.

2. Op 18 september 2006 heeft elser een tweede asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag is bij besluit van 25 oktober 2006 afgewezen. Tegen dit besluit heeft elser geen rechtsmiddelen ingesteld. Derhalve is het besluit onherroepelijk en in rechte onaanstbaar.

3. Op 17 juli 2007 heeft elser een derde asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag is bij besluit van 21 juli 2007 afgewezen. De tegen dit besluit ingediende rechtsmiddelen zijn op 13 augustus 2007 ingetrokken. Derhalve is het besluit onherroepelijk en in rechte onaanstbaar.

AWB 07/34005

SBR. VREEMDELING ZKN

NR. 7346

P. 3/8

2

III. BEOORDELING DOOR DE RECHTBANK

1. Onder verwijzing naar de in de vorige rubriek opgenomen feiten stelt de rechtbank vast dat de asielaanvraag waarmee de onderhavige procedure is aangevangen, de vierde asielaanvraag is.

2. Ingevolge inmiddels bestendige jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 20 april 2007 in zaak nr. 200700590/1) moet, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 14511996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45) voordoen.

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die al vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing kan afdoen.

Inzake de vraag of sprake is van nieuw recht

3. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn) voor hem relevant nieuw recht is. Eiser meent daarom dat de rechtbank het hierboven weergegeven in de jurisprudentie inzake herhaalde aanvragen ontwikkelde beoordelingskader niet zou moeten toepassen. De rechtbank zal dan ook eerst de vraag dienen te beantwoorden of die zienswijze van eiser kan worden gevolgd.

4.1 Bij de vraag of een bepaling "nieuw" recht is - welke vraag dient te worden onderscheiden van de daaropvolgend te beantwoorden separate vraag of de nieuwe rechtsregel ook voor de zaak relevant is dient, zo volgt uit vaste jurisprudentie van de ABRS (onder meer de uitspraak van de ABRS van 12 maart 2007, 200607522/1), te worden bezien of er ten tijde van de onderhavige aanvraag, ten opzichte van de vorige rechtens onaanastbare afwijzende beschikking, een nieuwe rechtsregel is waarop een beroep is gedaan.

4.2 De rechtbank stelt vast dat de Implementatierichtlijn van de Definitierichtlijn op 10 oktober 2006 is verlopen. Vanaf dat moment kon op de bepalingen van de Richtlijn een beroep worden gedaan. Voorts staat vast dat eiser na 10 oktober 2006 nog een asielaanvraag heeft doorlopen. Immers, op 17 juli 2007 heeft eiser een derde asielaanvraag ingediend, welke aanvraag is afgewezen bij besluit van 21 juli 2007. Tot slot stelt de rechtbank vast dat eiser in die derde asielaanvraag geen beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn heeft gedaan.

Los van de vraag of artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een vorm van bescherming biedt die voor 10 oktober 2006 niet in de Nederlandse wetgeving bestond en dient te worden aangemerkt als nieuw recht, had eiser zich reeds ten tijde van zijn vorige asielaanvraag van 17 juli

AWB 07/34005

SBR. VREEMDELING ZKN

2007 op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn kunnen beroepen. Eiser heeft dit niet gedaan. Evenmin heeft eiser gesteld, en de rechtbank is niet gebleken, dat er een versoebare reden is geweest voor het feit dat eiser zich niet reeds tijdens zijn vorige asielprocedure op voornoemd artikel heeft beroepen.

4.3 De rechtbank komt tot de slotsom dat geen sprake is van "nieuw recht". Nu geen sprake is van nieuw recht, zal de rechtbank dienen te treden in de vraag of zich na het besluit van 21 juli 2007 nieuwe feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb hebben voorgedaan waarvan niet op voorhand is uitgesloten dat die kunnen afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

inzake de vraag of sprake is van "nova"

5.1 De rechtbank ziet zich bij de beantwoording van de vraag of er "nova" in vorenbedoelde zin zijn, geplaatst voor de vraag of er ten aanzien van de situatie in Noord-Irak sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden op grond waarvan geen toepassing kon worden gegeven aan artikel 4:6 van de Awb. Eiser heeft zich zowel in de bestuurlijke besluitvormingsfase als ook in beroep op het standpunt gesteld dat dit zo is.

5.2 In zijn zienswijze van 31 augustus 2007 heeft eiser ter staving van dit standpunt een brief overgelegd van 28 augustus 2007 van Josine Krikke, landenspecialist bij Vluchtelingenwerk Nederland.

In deze brief geeft zij allereerst een overzicht van de veiligheids situatie in Noord-Irak. Daarbij is verwezen naar de volgende bijgevoegde stukken:

- Het algemeen ambtsbericht betreffende Irak van 12 juni 2007.
- Een rapportage van de Schweizerische Flüchtlingshilfe (SFH) van 22 mei 2007.
- Een rapport van het Amerikaanse ministerie van Defensie "Report to congress in accordance with the department of defense appropriations" van juni 2007.
- Een brief van Amnesty International (AI) van 23 juli 2007 waarin AI mededeelt dat het ambtsbericht van 12 juni 2007 volgens hen aanleiding geeft om een beleid van categoriale bescherming voor Noord-Irak in te stellen.

Voorts heeft genoemde landenspecialist van Vluchtelingenwerk Nederland van bij haar brief van 28 augustus 2007 verscheidene krantenartikelen overgelegd waaruit blijkt dat de veiligheid in Noord-Irak ook wordt bedreigd door Turkse en Iraanse interventies en niet alleen door terroristische groeperingen. Deze krantenartikelen dateren van 3 juni 2007 tot en met 20 augustus 2007.

5.3 Verweerder heeft zich in reactie op eisers stelling dat Noord-Irak categoriaal beschermingswaardig is op het standpunt gesteld dat er gelet op het meest recente ambtsbericht nog steeds een wezenlijk verschil bestaat tussen de situatie in Noord- en Centraal-Irak. De Staatssecretaris heeft naar aanleiding van dit ambtsbericht geen aanleiding gezien haar beleid te wijzigen. Verweerder heeft hierbij verwezen naar WBV 2007/21. Volgens verweerder treft eisers verwijzing naar de diverse producties geen doel.

5.4 Eiser heeft zich in beroep en ter zitting op het standpunt gesteld dat de zienswijze als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd. Het bestreden besluit is volgens eiser onvoldoende gemotiveerd, nu verweerder niet is ingegaan op de door eiser bij zijn zienswijze overgelegde producties. Ter verdere staving van zijn standpunt dat de veiligheids situatie in Noord-Irak is verslechterd heeft eiser in beroep nog een brief van 8 november 2007 van Josine Krikke, landenspecialist bij Vluchtelingenwerk Nederland, overgelegd over de veiligheids situatie in Noord-Irak.

AWB 07/34005

SBR. VREEMDELING ZKN

NR. 7346

P. 5/8

4

In deze brief heeft Krikke gewezen op een rapport "*Eligibility for assessing the international protection needs of Iraqi asylum seekers*" van 20 augustus 2007 van de UNHCR. Hierin staat vermeld dat de veiligheidssituatie in Noord-Irak gespannen en onvoorspelbaar is en dat de situatie zeer plotseling met dramatische gevolgen kan veranderen. Tevens heeft Krikke in haar brief gewezen op de rapportage van SFH van 22 mei 2007. Bij haar brief heeft Krikke een aantal kranten-/nieuwsartikelen overgelegd, daterend van 20 augustus 2007 tot 23 oktober 2007. In deze berichten wordt onder meer vermeld dat het Turkse leger het Noord-Iraakse grondgebied heeft beschoten.

5.5 In zijn verweerschrift en ter zitting heeft verweerder in dit verband nog het volgende naar voren gebracht. Bij de vaststelling van het beleid zoals neergelegd in WvV 2007/21 is het ambtsbericht van 12 juni 2007 ten aanzien van Irak betrokken. Verweerder heeft bij zijn verweerschrift een brief overgelegd van de Staatssecretaris van Justitie van 6 september 2007 waarin een reactie op de brief van Amnesty International van 23 juli 2007 wordt gegeven. Hierin is door de Staatssecretaris aangegeven dat de brief van Amnesty International niet leidt tot het oordeel dat thans wel een beleid van categoriale bescherming gefundiceerd is geacht. Hierbij is van belang geacht dat het ambtsbericht, naast het feit dat er in de KRG-gebieden twee relatief zware bomanslagen hebben plaatsgevonden, ook vermeldt dat er in Irak, en dan in het bijzonder in de KRG-gebieden, minder geweld voorkomt. Tevens vermeldt het ambtsbericht dat de humanitaire situatie in de KRG-gebieden lijkt te verbeteren en activiteiten van de VN, NGO's en buitenlandse bedrijven weer op gang komen. Verweerder heeft voorts naar voren gebracht dat de overige door eiser overgelegde stukken geen wezenlijk ander beeld ten aanzien van de situatie in Noord-Irak laten zien dan is beschreven in het ambtsbericht. De spanningen met de buurlanden in verband met terroristebewegingen waaruit zou kunnen volgen dat de situatie in de toekomst eventueel aanzienlijk zou kunnen verslechteren, vormen thans geen grond voor het oordeel dat verweerder in redelijkheid niet kan afzien van het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid, aldus (nog steeds) verweerder.

6.1 Allereerst dient te worden beantwoord of de door eiser in beroep overgelegde stukken omtrent de veiligheidssituatie in Noord-Irak alsmede de door verweerder bij zijn verweerschrift overgelegde brief van de Staatssecretaris van Justitie van 6 september 2007 door de rechtbank op de voet van artikel 83 van de Vw 2000 kunnen worden betrokken bij de beoordeling van het beroep.

6.2 Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Ingevolge het tweede lid wordt met feiten en omstandigheden, bedoeld in het eerste lid, alleen rekening gehouden, indien deze voor de beschikking omtrent de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 28 en 33, relevant kunnen zijn.

Ingevolge het derde lid verzoekt de rechtbank de minister om zo spoedig mogelijk schriftelijk aan de wederpartij en de rechtbank te laten weten of de ingeroepen feiten en omstandigheden aanleiding zijn voor handhaving, wijziging of intrekking van het bestreden besluit.

6.3 De rechtbank stelt vast dat de door eiser in beroep overgelegde stukken dateren van na het bestreden besluit en dat deze dus niet eerder konden worden overgelegd. Nu verweerder in zijn verweerschrift op de door eiser in beroep overgelegde stukken is ingegaan en deze ter zitting bij de rechtbank ook zijn besproken, is de rechtbank van oordeel dat de goede procesorde zich er niet tegen verzet dat de in beroep overgelegde stukken bij de beoordeling van het beroep worden betrokken. Aangezien de bij het verweerschrift overgelegde brief van de Staatssecretaris eveneens ter zitting aan de orde is gekomen, en eiser hieromtrent zijn standpunt naar voren heeft gebracht, is de rechtbank van oordeel dat de goede procesorde zich er evenmin tegen verzet dat ook deze brief bij de beoordeling wordt betrokken. De rechtbank nocht de hier aan de orde zijnde stukken tot slot rechtens relevant, zodat ook aan het in het tweede lid van artikel 83 van de Vw 2000 genoemde vereiste is voldaan. De slotsom is dat de rechtbank de in beroep door eiser en verweerder overgelegde stukken op de voet van artikel 83 van de Vw 2000 zal betrekken bij de beoordeling van het beroep.

7.1 De rechtbank komt dan nu toe aan de vraag of de - in de bestuurlijke besluitvormingsfase en in beroep - door eiser overgelegde stukken kunnen worden aangemerkt als "nova" in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Voor positieve beantwoording van die vraag is allereerst vereist dat deze stukken dateren van na het eerdere afwijzende besluit van 21 juli 2007, dan wel dateren van voor genoemd besluit, maar niet eerder konden, en derhalve moesten, worden overgelegd.

7.2 De rechtbank stelt vast dat het algemeen ambtsbericht ten aanzien van Irak van 12 juni 2007, de rapportage van de SFH van 22 mei 2007, het rapport van 5 juni 2007 van de VN aan de Veiligheidsraad, alsmede de krantenartikelen die eiser bij zijn zienswijze heeft overgelegd en dateren van vóór 21 juli 2007, naar datum bezien reeds gedurende eisers vorige (derde) asielprocedure konden worden overgelegd. Nu tevens gesteld noch gebleken is dat eiser deze stukken niet eerder kon overleggen, concludeert de rechtbank dat eiser genoemde stukken in de derde procedure had moeten overleggen. De hier genoemde stukken kunnen derhalve niet worden aangemerkt als nieuwe feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb.

7.3 Dan resteren de brief van Amnesty International van 23 juli 2007 en de krantenartikelen die bij de brief van Josine Krikke van 28 augustus 2007 zijn overgelegd en die dateren van na 21 juli 2007. Daarnaast resteert ook nog het rapport van de UNHCR, alsmede de krantenartikelen waarnaar in de brief van Josine Krikke van 8 november 2007 wordt verwezen. Deze stukken dateren van na de afwijzing van eisers vorige asielaanvraag van 21 juli 2007 en zijn in zoverre "nieuw".

8.1 De vraag is vervolgens of de informatie vervat in deze stukken kan afdoen aan het eerdere besluit van 21 juli 2007 en de overwegingen waarop dat rust.

8.2 In de brief van Amnesty International van 23 juli 2007 stelt deze organisatie zich op het standpunt dat op grond van het ambtsbericht ten aanzien van Irak van 12 juni 2007 een categoriaal beschermingsbeleid in Noord-Irak is gedienseerd. In de brief van Josine Krikke van 28 augustus worden een aantal kranten/nieuwsartikelen, daterend van 7 augustus 2007 tot 23 oktober 2007 overgelegd, waaruit onder meer blijkt dat het Turkse leger het Noord-Iraakse grondgebied heeft beschoten, alsmede dat sprake is van schermutseling tussen Koerdische rebellen en Iraanse troepen in Noord-Irak. In de brief van 8 november 2007 geeft Krikke een samenvatting van hetgeen staat vermeld in een rapport van de UNHCR van augustus 2007 met als titel "*Eligibility for assessing the international protection needs of Iraqi asylum seekers*". Hierin wijst de UNHCR er op dat de veiligheidssituatie in Noord-Irak gespannen en onvoorspelbaar is. Tevens wordt vermeld dat de situatie in Noord-Irak zeer plotseling met dramatische gevolgen kan veranderen en dat verwacht wordt dat het conflict overslaat vanuit andere delen van het land.

8.3 Naar het oordeel van de rechtbank kan niet worden gezegd dat op voorhand is uitgesloten dat de informatie in de stukken genoemd in 8.2, die betrekking heeft op een aantal recente ontwikkelingen in Noord-Irak, kan afdoen aan het besluit van 21 juli 2007.

8.4 Dit voert tot de tussenconclusie dat er sprake is van nova. Daarom is er reden om het beroep inhoudelijk te behandelen, als ware het gericht tegen een eerste afwijzing.

8.5.1 Eiser heeft zich in beroep onder meer beklagd over dat verweerder in het bestreden besluit niet op de door hem als nieuw aangedragen feiten en omstandigheden is ingegaan. Het besluit lijdt daarom volgens eiser aan een motiveringsgebrek.

8.5.2 De rechtbank stelt met eiser vast dat verweerder niet op alle door eiser overgelegde stukken, die als nieuwe feiten en omstandigheden kunnen worden aangemerkt, en die reeds bij de zienswijze zijn overlegd, in het bestreden besluit adequaat heeft gereageerd. In het bestreden besluit staat uitsluitend vermeld dat "verwijzing naar de desbetreffende producties in dit kader geen doel treft".

AYB 07/34005

SBR. VREEMDELING ZKN

NR. 2700

NR. 7346

P. 7/8

6

De rechtbank merkt dit aan als motiveringsgebrek. Hieruit volgt dat het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 3:46 van de Awb. Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard en het bestreden besluit zal worden vernietigd.

8.6 Er is evenwel aanleiding om de rechtsgevolgen van het besluit geheel in stand te laten. Op basis van de overwegingen zoals opgenomen in het verweerschrift en op basis van de argumentatie zoals die door verweerder ter zitting naar voren is gebracht, heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat er voor Noord-Irak geen categoriaal beschermingsbeleid geïndiceerd is. De Staatssecretaris van Justitie heeft in haar brief van 6 september 2007 gemotiveerd naar voren gebracht waarom op grond van het ambtsbericht van 12 juni 2007 de situatie in Noord-Irak niet categoriaal beschermenswaardig is en waarom zij het standpunt van Amnesty International van 23 juli 2007 hieromtrent niet volgt. Volgens verweerder blijkt voorts uit de door elser overgelegde stukken dat er sprake is van spanningen met de buurlanden en dat de situatie in de toekomst mogelijk zou kunnen verslechteren. Dit vormt volgens verweerder evenwel geen rechtvaardiging voor het oordeel dat reeds thans een categoriaal beschermingsbeleid geïndiceerd is geacht.

De rechtbank is met verweerder van oordeel dat uit de stukken die bij onderhavige beoordeling kunnen worden betrokken, blijkt dat de situatie in Noord-Irak, gelet op de spanningen met de terreurbewegingen in de buurlanden, in de toekomst mogelijk kan escaleren, maar dat daarvan thans nog geen sprake is. Gelet hierop, en in het licht van het door de rechtbank in deze te hanteren toetsingskader, is de situatie in Noord-Irak nog zodanig dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen beleid van categoriale bescherming is geïndiceerd.

9. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die elser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1).

26. FEB. 2008 (16:11):12

RUSS, STAATENRECHTER VOORZIT

011/011

AWB 07/34005

SBR. VREEMDELING ZKN

NR. 7346

P. 8/8

7

V. BESLISSING

De rechtbank

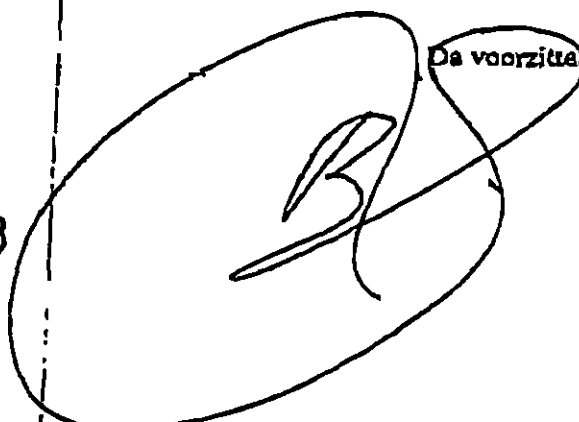
1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het bestreden besluit;
3. bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven;
4. veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 644,- (zegge: zeshonderd en vierenvierzig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier.

Deze uitspraak is gedaan door door mr. dra. H.J.M. Baldinger, voorzitter, en mrs. G.S. Crinca le Roy en R.H.G. Odink, in tegenwoordigheid van mr. S.C.J. Lindaboorn, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 26 februari 2008.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: 26 FEB. 2008

Conc: DB,RO,GS,SL

Coll: MA

D: B

Kopie conform de griffier
van de Rechtbank Amsterdam

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtpraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2300 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waarop het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoude het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzulm) is niet van toepassing.

Advocatenkantoor
Vallenga

IMMIGRATION LAWYER

*Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Vreemdelingenkamer
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage*

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 MRT 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	✓
BEHANDELD DO:	PAR:

25 maart 2008

Per Falkkoerier én per fax verzonden

telefoon direct: 072 5648640

L 20.015 (dit nummer svp op alle correspondentie vermelden)

HOGER BEROEPSCHRIFT

*Namens gevoren op van Iraakse nationaliteit,
verblijvend te Soesterberg in P.I. Zeist,
Ind nr: 0309.21.0006*

die ondergetekende bepaaldelijk heeft gevolmachtigd tot het instellen en ondertekenen van dit hoger beroepschrift en te dezer zake domicilie kiest op mijn kantooradres (Pater Schiphorststraat 37, 1827 NK Alkmaar; postadres: postbus 8038, 1802 KA Alkmaar), teken ik hierbij hoger beroep aan tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, AWB 07/34005, d.d.26 februari 2008.

GRIEF I

De rechtbank overweegt in rechtsoverweging 8.6 ten onrechte dat er evenwel aanleiding is om de rechtgevolgen van het besluit geheel in stand te laten.

Toelichting.

De rechtbank heeft het beroep gegrond verklaard omdat het bestreden besluit in strijd was met artikel 3:46 AWB.

Appellant had stukken ingebracht die als nieuwe feiten en omstandigheden kunnen worden aangemerkt, maar waarop niet adequaat was gereageerd.

Advocatenkantoor
Vellenga

De rechtbank laat de rechtsgevolgen echter in stand omdat appellant niet in zijn belangen zou worden geschaad nu er geen aanleiding is om aan te nemen dat er thans aanleiding is voor categoriaal beschermingsbeleid voor Noord-Irak.

De rechtbank gaat dan echter voorbij aan haar uitspraak d.d. 4 januari 2008, AWB 07/44846, in kopie aangehecht, waar de rechtbank overweegt dat na het uitkomen van het algemeen ambtsbericht van juni 2007 gebleken is dat onder meer de UNHCR heeft bepleit om geen vluchtelingen terug te sturen in verband met de algehele instabiele situatie aldaar. Zowel uit de overige overgelegde ANP berichten als uit dagelijkse persberichten, blijkt voorts dat de situatie in geheel Irak in ieder geval zeer instabiel is, maar ook dat deze van dag tot dag verder kan verergeren.

Dat betekent dat nader onderzoek naar de situatie in Noord Irak nodig is. Nu appellant daar stukken over heeft overgelegd, en de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat verweerder daar in strijd met artikel 3:46 AWB niet adequaat op heeft gereageerd, miskent de rechtbank - door de rechtsgevolgen in stand te laten - dat appellant, afkomstig uit Noord Irak, hierdoor onevenredig in zijn belangen is geschaad.

Op grond van voorgaande verzoek ik u dit hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, de aangevallen uitspraak te vernietigen, het bij de rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond te verklaren, de beschikking d.d. 1 september 2007 te vernietigen en verweerder op te dragen een nieuwe beslissing op de asielaanvraag te nemen.

Ondertekening:

*Loes Vellenga-van Nieuwkerk
advocaatgevolmachtigde*